

ся бои отъ никое зло. Таквисъ случаи могатъ да направятъ на дѣтето впечатление, които не щатъ ся изличатъ никоги отъ духътъ му.

Подобни мысли въвождани въ духътъ на дѣтето, ще го развийтъ, ще го накаратъ да размышила и чрѣзъ благословието божиј ще произведатъ вѣчното му благоощастие. Подобна една минутна случка може да направи по-голямо впечатление, нежели онова обыкновеното религиозно разговоряне, което ся продължава за много часове.

Съка прилѣжателна майка може да срѣщне безбройни обстоятелства, дѣто да ся доближи до сърдцето на дѣтето. По времето на една болѣсть, като напримѣръ когато треската уловила дъщеріето ти, и іж мѣтнала въ огънь, тѣлѣжи на постеліето. Ты мокришъ съ води горѣщото и чело, и расхлаждавашъ прѣсах налягътъ языкъ, а тя тѣ слуша като ся молиши Богу да й даде здравie. На конецъ треската минува, и подиръ единъ пріятенъ сънъ ти ся окупнства улекчена отъ болѣстта. Тогава употрѣблявашъ благоврѣміето и й казвашъ: „Ако божията помощъ не бѣше пристигнала, болѣсть ти можеше да ся умножи до толкостъ, дѣто да ти докара и смърть.“ Като привличашъ вниманието й върху това дѣло на божието благости, която тя вижда и чувствува, можешъ да подбудишъ въ неї една искренна признателностъ къмъ създателъ. По тоя начинъ можешъ да іж направишъ за да почувствува истинска скърбъ защото е непокорствувала никоги на небесните си отецъ.